

1858-09-05

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Læsevejledning

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Mentioned people:

M.P. Bruun

N.L. Høyen

Wilhelm Marstrand

Joakim Skovgaard

Archive:

Mappe 7 nr. 08

TRANSCRIPTION

Den 5.de Sept. [58]

Min meget kjære lille Mand!

Jeg sidder hos Marstrands og skriver medens Grethe klæder sig paa; men Du havde næppe faaet Brev naar det ikke var, at jeg maa bede Dig betale Md. Hansen 1 rd 1sk for Ænderne, jeg troede Fru M. havde gjort det, men hun har glemmt det; jeg vil haabe Du har Penge nok dertil, hvis ikke faaer Du skrive ind om nogle, saa skal jeg saa hurtigt som muligt sende dem.

Reisen gik godt, og hverken vi eller Tøiet blev vaade, Joakim fik ikke Tid til at sove før i Droschen, men saa var hans Søvn ogsaa saa fast, at han blev lagt paa Marens Seng, og blev liggende der til vi måtte vægge ham for at putte lidt Mad i ham og klæde ham af. Idag har han været lutter Fryd over Billederne, som han lod til at kjende, da han strax

-2-

fandt hver paa sin Plads, og pegede paa dem som paa gamle Bekjendte, Dig var han især glad over.

Jeg har været i Kirke og havde det saa deiligt, Magdalene var der, hun havde igaar faaet et rigtig fornøiet Brev fra C., hun saa meget glad ud. Høyens var ikke kommet, men ventes idag med Dampskibet, det var saa heldigt, at jeg traf Karlen i Porten, og i den Anledning er jeg kommet her saa tidligt, Joakim kommer her til Middag, men jeg vil dog see at komme hen i Classens Have inden Aften.

Vi havde Besøg af Marens Mand igaar Aftes, det vil sige halvt i og halvt uden for Huset. Da vi var kommet ind i Droschen, kom M. til at græde og sagde mig, at han stod der, men hun vilde ikke see til ham, han var det ikke værd, hun havde ikke hørt det mindste fra ham hele Sommeren.

-3-

Da vi kom hjem sagde hun at hun havde bestemt hun vilde skilles fra ham, hvis Herren og Fruen ikke havde noget derimod. Jeg sagde naturligvis, at det var Noget som intet andet Menneske end hun selv kunne sige noget om, der maatte hun raade sig selv. Saa kom vi til at tale om Fremtiden hos os, hun vilde jo meget gjerne blive, men kunde jo ogsaa nok indse at, hvis jeg skal have Ane kan det ikke skee, men [jeg sagde tillige] at jeg selv allerhelst vilde beholde hende og lade alt gaae idet gamle Trit.

Saa kom som sagt Manden, hun var ikke meget venlig, men gudved hvad det bliver til, for han vil vist ikke med det gode skilles fra hende.

Nu graaner det igjen altsaa ingen klar aften heller i Aften! Hør! der er saa yndigt derhjemme, nei hvor mine Stuer saa kjønne ud; og hvor Alt hvar voxet i Haven, ja over alle Bredder kan jeg gjerne sige, men det maa nu flyde til Du kommer. Mange mange Hilsener til Bruuns; Skoven er bedre

end Østerbro det kan jeg ikke nægtes, den vil jeg savne tilgavns.

-4-

Nu har Marstrand og jeg vrøvlet frem og tilbage om Pe|n|gene, for han er kommet til at skylde Hansen 10 Rigsdaler, som han vilde sende, men det forekom ham saa omstændeligt, og saa tænkte jeg, at Du dog maaskee kunde komme til kort, og saa foreslog jeg, at jeg vilde sende Dig noget meere, saa kunde Du betale Hansen dem; saa vil jeg bede Din Onkel om at besørge 20 rdl ud til Dig, saa betaler Du Hansen 10 rdl fra Marstrand og 1 rdl og 1 sk for Ænderne og saa er alt klappet og klart og reent og qvit, og saa er vi ligevidt med Din Onkel, men det gaaer vel nok, alt andet end hans Kasse er dog Kludder. Og dermed basta! og lev vel og hav det godt og kom snart.

Din egen søde lille Kone

Skovgaard-Museet
Mønst. 7 Nr. 8

Den 5te Sept. 58

Min meget kjære lille Mand!

By fjlder hos. Skovgaard og skovgaard
medens fættede klæder paa, men
Du kunde ikke faaet Børn med
det, ikke var, at jeg var borte
og betale 10⁰ for 10⁰ for
Læderne, jeg havde 10⁰ for
gjort det, men her har glemt det,
jeg vil haabe Du har penge nok
til at betale det, ikke faaet Du skovgaard
ind om at betale, jeg skal jeg for
hvert et for muligt paa, den
reiser jeg godt, og haaber vi
skal til det eller naar, bokin
jok, ikke til det for i Døds
men jeg var borte for og for
fættede her blev langt paa skovgaard
lang og blev Læderne, der til
naar det var, her for et paa
et. Had, her og det, her
af. Jeg har her været borte
og I over B. Læderne, for her
lad til at kjende, is. her for

Den 5te Sept. 58

Min meget kjære lille Mand!

By fjlder hos. Skovgaard og skovgaard
medens fættede klæder paa, men
Du kunde ikke faaet Børn med
det, ikke var, at jeg var borte
og betale 10⁰ for 10⁰ for
Læderne, jeg havde 10⁰ for
gjort det, men her har glemt det,
jeg vil haabe Du har penge nok
til at betale det, ikke faaet Du skovgaard
ind om at betale, jeg skal jeg for
hvert et for muligt paa, den
reiser jeg godt, og haaber vi
skal til det eller naar, bokin
jok, ikke til det for i Døds
men jeg var borte for og for
fættede her blev langt paa skovgaard
lang og blev Læderne, der til
naar det var, her for et paa
et. Had, her og det, her
af. Jeg har her været borte
og I over B. Læderne, for her
lad til at kjende, is. her for

